

Kimseyi yaslanacak kadar güçlü görmüyorum. Kimse beni taşıyamazmış gibi. Ben bir dağım, orada bulunacağıma güvenirler, deprem olsa da, sallansam da, içimden lavlar aksa da sonunda orada olacağıma ve yıkılmayacağıma. Ama ben onlara güvenemem.

Bu resim ne kadar doğru? Muhtemelen değil. Ben onlara güvenmediğim için onlar da bana güvenmiyor. Her ne kadar kendimi güvenilir bulsam da verdiğim sinyallerin her zaman böyle olmadığını görmem lazım, herhalde. Çünkü *delilik*.

Kendini güvenilir görüyor olman, başkalarının da böyle gördüğü anlamına gelmez. Hemen hiçbir zaman da öyle değildir zaten. Kimse bir dağ değildir, boyundan büyük işlere girdiğinde, güvenilmek istese bile sonunda güvenilir olmayacaktır.

Güvenilmenin yolu, aslında baştan *hayır* demek *Ben bunları yapamam, bunlar benim boyumun ölçüsünü aşar*. İnsan ancak kendini bildiği ölçüler içinde güvenilebilir. Kendini bilmeyenin kendi hakkında söylediklerine de ne gibi bir güvenimiz olabilir?